Shenakht Journal of Psychology and Psychiatry
Vol. 7/ No. 6/ 2021
Page: 43-52

Comparison of the effect of Davis instructional strategy and traditional instructional on the development of reading skills of dyslexic boys in grade 2 of elementary school from Roshtkhar

Mohsen Khoshroo[1], Ali Mohammad Rezaei[2], Siavash Talepasand[3]

1-M.A Educational Psychology, Department of Educational Psychology, Semnan University, Semnan, Iran.
2- Associate Professor, Department of Educational Psychology, Semnan University, Semnan, Iran (Corresponding Author). E-mail: rezaei_am@semnan.ac.ir
3- Associate Professor, Department of Educational Psychology, Semnan University, Semnan, Iran.

Received: 07/10/2020 **Accepted:** 20/12/2020

Abstract

Introduction: Reading is one of the most important skills in elementary school so that its disorder affects learning of other subjects.

Aim: This study aimed to compare the effect of Davis educational strategy with traditional education in improving the reading of dyslexic male students in the second grade of elementary school.

Method: The research type was quasi-experimental. The population of this study included all boys in grade 2 of elementary school from Rashtkhar city in the academic year 2015-2016 that 10 of them who were dignosed with dyslexia, were randomly selected based on a checklist of 27 items for dyslexia symptoms, report card and health assessment card of the first year of elementary school. Then these students were randomly divided in experimental group with davis method intervention and the other group with traditional instruction. After Davis instructional intervention, post-test was performed on both groups and obtained data from pre-test and post-test were analyzed using SPSS version 19 with Kolmogorov-Smirnov test and dependent t-test.

Results: The results of dependent t-test and difference between scores of the two groups showed that improvement mean in Davis group (8.15) compared to the traditional group (2.67) was significantly different, which indicates the effect of Davis treatment intervention on improving students' reading ($P<0.01$).

Conclusion: It can be concluded that Davis method has improved students reading skills by increasing the range of precision and attention, improving visual memory and comprehension.

Keywords: Reading, Dyslexia, Davis method, Traditional method

How to cite this article : Khoshroo M, Rezaei AM, Talepasand S. Comparison of the effect of Davis instructional strategy and traditional instructional on the development of reading skills of dyslexic boys in grade 2 of elementary school from Roshtkhar. Shenakht Journal of Psychology and Psychiatry. 2021; 7 (6): 43-52 .URL: http://shenakht.muk.ac.ir/article-1-768-en.pdf

Copyright © 2018 the Author (s). Published by Kurdistan University of Medical Sciences. This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-Non Commercial License 4.0 (CCBY-NC), where it is permissible to download, share, remix, transform, and buildup the work provided it is properly cited. The work cannot be used commercially without permission from the journal.

[Downloaded from shenakht.muk.ac.ir on 2026-11-07]

[DOR: 20.1001.1.25886657.1399.7.6.2.9]
[DOI: 10.52547/shenakht.7.6.43]

مجله روانشناسی و روان پزشکی شناخت
سال هفتم، شماره ۶، ۱۳۹۹
صفحات: ۵۲-۴۳

مقایسه تأثیر راهبرد آموزشی داویس و آموزش سنتی بر پیشرفت مهارت‌های خواندن دانش‌آموزان پسر نارساخوان در پایه دوم دبستان شهرستان رشتخوار

محسن خوشرو[۱]، علی محمد رضایی[۲]، سیاوش طالع پسند[۳]

۱. کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی، گروه روان شناسی تربیتی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران.
۲. دانشیار، گروه روان شناسی تربیتی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران (مولف مسئول). ایمیل: rezaei_am@semnan.ac.ir
۳. دانشیار، گروه روان شناسی تربیتی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران.

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۹/۰۷/۱۶ **تاریخ پذیرش مقاله:** ۱۳۹۹/۰۹/۳۰

چکیده

مقدمه: مهارت خواندن یکی از مهم‌ترین مهارت‌ها در دوره ابتدایی است به طوری که اختلال در آن بر یادگیری سایر دروس تأثیر می‌گذارد.

هدف: هدف پژوهش حاضر، مقایسه تأثیر راهبرد آموزشی داویس با آموزش سنتی در بهبود خواندن دانش‌آموزان پسر نارسا خوان پایه دوم ابتدایی بود.

روش: نوع پژوهش، نیمه آزمایشی بود. جامعه این پژوهش کل دانش‌آموزان پسر پایه دوم ابتدایی شهر رشتخوار در سال تحصیلی ۹۵-۱۳۹۴ بودند که با نمونه‌گیری تصادفی ۱۰ نفر از آن‌ها که بر اساس چک‌لیست ۲۷ گویه بررسی نشانگان نارساخوانی، کارنامه و کارت سنجش سلامت سال اول ابتدایی، دارای اختلال خواندن تشخیص داده شده بودند، انتخاب شدند و سپس این دانش‌آموزان به صورت تصادفی به دو گروه، آزمایشی با مداخله روش داویس و گروه با آموزش سنتی تقسیم شدند. پس از اجرای مداخله آموزشی داویس پس‌آزمون روی هر دو گروه اجرا شد و داده‌های حاصل از پیش‌آزمون و پس‌آزمون با استفاده از spss نسخه ۱۹ و با آزمون کلموگروف–اسمیرنوف و آزمون t وابسته مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها: نتایج آزمون t وابسته و نمرات اختلافی دو گروه نشان داد، که میانگین بهبود در گروه داویس (۸/۱۵) در مقایسه با گروه سنتی (۲/۶۷) تفاوت قابل توجهی دارد که این حاکی از تاثیر مداخله درمانی داویس بر بهبود خواندن دانش‌آموزان است ($p<۰/۰۱$).

نتیجه‌گیری: می‌توان نتیجه گرفت که روش داویس با افزایش دامنه دقت و توجه، بهبود حافظه دیداری و درک مطلب، باعث پیشرفت در مهارت خواندن دانش‌آموزان شده است.

کلیدواژه‌ها: خواندن، نارساخوانی، روش داویس، روش سنتی

تمامی حقوق نشر برای دانشگاه علوم پزشکی کردستان محفوظ است.

[Downloaded from shenakht.muk.ac.ir on 2026-11-07]
[DOR: 20.1001.1.25886657.1399.7.6.2.9]
[DOI: 10.52547/shenakht.7.6.43]

[Downloaded from shenakht.muk.ac.ir on 2026-11-07]

[DOR: 20.1001.1.25886657.1399.7.6.2.9]

[DOI: 10.52547/shenakht.7.6.43]

مقدمه

خواندن یکی از فعالیت‌های بسیار هوشمندانه‌ای است که انسان در طول زندگی یاد می‌گیرد (قره‌گوز و سیف نراقی، ۱۳۸۷) و در میان مهارت‌ها و اکتساب‌های آموزشگاهی در سال‌های اول مدرسه، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است؛ اما علی‌رغم اهمیت آن، کم نیستند کودکانی که پیشرفت خواندن آن‌ها در مقایسه با سن تقویمی، هوش اندازه‌گیری شده و میزان آموزش فرد به طور قابل ملاحظه‌ای پائین تر از سطح مورد انتظار است (اهرمی، شوشتری، گلشنی و کمرزین، ۱۳۹۰).

ناتوانی‌های یادگیری را به عنوان یک عامل روان‌شناختی که مانع پیشرفت تحصیلی کودک در مدرسه می‌شود تعریف کرده‌اند (کاربالال‌مارینو، گاگو آژیتوس، آرس آلوارز، دل ریو گارما، گارسیا کندون، گویکوئه کاستانو، پنا نیتو[1]، ۲۰۱۸). ناتوانی‌های یادگیری به دو دسته اصلی تقسیم می‌شوند: ناتوانی‌های یادگیری تحولی و ناتوانی-های یادگیری تحصیلی (اهرمی و همکاران، ۱۳۹۰). ناتوانی‌های یادگیری تحصیلی ممکن است خود را به صورت اختلال در خواندن، نوشتن، ریاضی، سخن گفتن، گوش دادن و فکر کردن نشان دهد (پترز، اسمیت، کاسل، هاگان، مکی، ون متر، بریسنو، رایان، ولدون، وایزنبک، استارکمن، لانگنکر[2]، ۲۰۱۸). شیوع اختلال-های یادگیری خاص حدود ۱۵-۵ درصد کودکان ابتدایی را در بر می‌گیرد. این افراد دارای مشکلاتی در زمینه‌های، حافظه دیداری و شنیداری، هماهنگی دیداری-حرکتی، سبک یادگیری، بیش‌فعالی و بی‌قراری هستند که پیشرفت تحصیلی آن‌ها کمتر از سطح هوشی و سن آن‌هاست (تیموری، رضایی، محمدزاده، ۱۳۹۸). این ضعف در مهارت‌های شناختی باعث ضعف در مهارت‌هایی مثل خواندن می‌شود که در اصطلاح نارساخوانی می‌گویند که ۷۵ درصد کودکان و نوجوانان با ناتوانایی یادگیری دچار نارساخوانی هستند (محمد زاده و فرامرزی، ۱۳۹۸).

اختلال خواندن در پنجمین ویرایش راهنمای تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی با علائمی همچون کند، اشتباه، به سختی خواندن کلمات، مشکل در درک مطلب آنچه خوانده است و مشکلات در هجی کردن کلمات شناخته می‌شود (انجمن روان پزشکی آمریکا[3]، ۲۰۱۳). عوامل متعددی در شکل‌گیری اختلال خواندن نقش دارد که از آن جمله می‌توان به عوامل ژنتیکی، عصب‌شناختی، شناختی و محیطی اشاره کرد (بیات مختاری، یوسفی، زارع، نجاتی، ۱۳۹۶). نارساخوانی به مشکلاتی در صحت و روانی خواندن و هجی کردن کلمات برمی‌گردد و در بیشتر موارد، نارساخوانی به وسیله نقص دیداری مشخص می‌شود (سیاهکلرودی، علیزاده، کوشش، ۱۳۸۸). برخی پژوهشگران معتقدند توانایی حرکات چشمی به مهارت درست خواندن دانش‌آموزان کمک می‌کند، در حالی که دانش‌آموزان نارساخوان در سامانه دیداری مشکلاتی دارند. بیشتر آن‌ها تثبیت دوچشمی ناپایداری دارند و همین باعث می‌شود تمرکز کمتری روی واژگان داشته باشند و حروف را درهم ببینند. همچنین عملکرد توجه انتخابی شنیداری گوش راست و گوش چپ در دانش‌آموزان نارساخوان در سطح معناداری پایین‌تر از کودکان عادی است (مؤمنی، ملک-پور، عابدی، ۱۳۹۸).

[1]- Carballal Marino, Gago Ageitos, Ares Alvarez, Del Rio Garma, Garcia Cendon, Goicoechea Castano, Pena Nieto

[2]- Peters, Smith, Kassel, Hagan, Maki, Van Meter, Briceno, Ryan, Weldon, Weisenbach, Starkman, Langenecker

[3]- American Psychiatric Association

داویس بیان کرد افراد نارساخوان گم‌گشتگی را تجربه می‌کنند و این امر به ادراک تحریف شده و اشتباه‌هایی در خواندن و هجی کردن منجر می‌شود. او آستانه گم-گشتگی را عامل اصلی در این سردرگمی‌ها می‌دانست (داویس[4]، ۲۰۰۲). داویس به دو دلیل دیدگاه خود را متفاوت می‌داند؛ نخست اینکه بر ادراک تأکید داشته است و دوم اینکه چون خود فردی نارساخوان بوده، تجارب مستقیم و بی‌واسطه‌ای از این حالت داشته است. داویس بیان کرد کلماتی که عینی تلقی می‌شوند، مشکل کودکان نارساخوان نیست، بلکه مشکل در کلمات راه-انداز است؛ زیرا کودکان نمی‌توانند معانی آن را تصور کنند. داویس سه مؤلفه را به وجودآورندهٔ نشانه‌های نارساخوانی می‌داند: شیوه خاص تفکر (تفکر تصویری)، توانایی طبیعی برای تحریف ادراکی (جابه‌جایی چشم ذهن) و شیوه خاص واکنش به این تحریف‌ها (داویس، ۲۰۰۶).

کالاهان[5] (۲۰۰۱) در مقایسه تأثیر روش داویس با آموزش آموزش سنتی مدارس دریافت کودکانی که با روش داویس آموزش دیده بودند، در برنامهٔ خواندن پیشرفت بالاتری نسبت به کودکان با برنامهٔ سنتی داشتند و با مداخله روش داویس مهارت‌های تحصیلی این کودکان رشد مناسبی یافت و گم‌گشتگی و تحریف در ادراک خواندن و نوشتن آنان نیز از بین رفت. نتایج پژوهش فیضی پور و اخوان‌تفتی (۱۳۸۴) بر روی ۴ دانش‌آموز پایه چهارم شهرستان ارومیه در مقایسه تطبیقی سطح اثربخشی روش داویس با شیوه‌های سنتی مرسوم به ویژه روش فرنالد دریافت که روش داویس در افزایش سطح مهارت خواندن و پیشرفت تحصیلی کودکان به مراتب تأثیر بیشتری نسبت به روش‌های سنتی دارد. مارشال، اسمیت و بورگر-اسمیت[6] (۲۰۰۹) در مرکز تصحیح نارساخوانی دیویس در کانادا بیش از ۳۶۰ درمان‌جو را تحت بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد که این افراد پیشرفت‌هایی را در همه چهار سطوح خواندن (خواندن کلمات، قافیه-ها، درک کلمه و درک متن) به دست آورده‌اند. همچنین در بررسی سطح پیشرفت افراد با توجه به سن، کودکان ۸ تا ۱۲ ساله پیشرفت بالاتری را نسبت به سایر گروه‌های سنی داشتند. واه[7] (۲۰۱۰) مطالعه موردی از روش تصحیح نارساخوانی داویس را بر روی کودکی انجام داد. او گزارش داد که این کودک توانست با موفقیت نقطه موقعیت‌یابی داویس را برای کنترل کارکرد ذهنش به کار ببرد. همچنین تسلط بر نشانه‌های داویس به او در معکوس کردن حروف کمک کرد، تمرین‌های خواندن داویس نیز به او کمک کرد تا عادتش را از جهیدن در حین خواندن تغییر دهد.

از آنجا که در خصوص تأثیر روش داویس بر بهبود خواندن دانش‌آموزان، پژوهش‌های داخلی اندکی انجام شده بود؛ بنابراین هدف پژوهش حاضر، مقایسه تأثیر راهبرد آموزشی داویس با آموزش سنتی در بهبود خواندن دانش‌آموزان پسر نارساخوان پایه دوم ابتدایی بود.

روش

طرح پژوهش حاضر از نوع نیمه‌آزمایشی شامل پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود و جامعه‌ی آماری را کلیه دانش‌آموزان پسر پایه‌ی دوم دبستان شهرستان

[4]- Davis
[5]- Callahan
[6]- Marshall –Smith & Borger-Smith
[7]- Wah

[Downloaded from shenakht.muk.ac.ir on 2026-11-07]
[DOR: 20.1001.1.25886657.1399.7.6.2.9]
[DOI: 10.52547/shenakht.7.6.43]

رشتخوار در سال تحصیلی ۱۳۹۵- ۱۳۹۴ تشکیل دادند. از بین پایه‌های دوم دبستان به طور تصادفی سه کلاس ۳۰ نفره انتخاب شد و از بین ۱۵ نفر از دانش‌آموزانی که بر اساس روخوانی کتاب درسی، کارنامه، کارت سنجش سلامت سال اول ابتدایی و چک‌لیست بررسی نشانگان نارساخوانی، دارای اختلال خواندن تشخیص داده شده بودند، به‌طور تصادفی ۱۰ نفر را انتخاب کردیم سپس این دانش‌آموزان به صورت تصادفی به دو گروه، آزمایشی(با مداخله روش داویس) و گروه کنترل(سنتی) تقسیم شدند. هر گروه شامل ۵ دانش‌آموز پسر بود. سپس گروه آزمایشی به مدت ۱۰جلسه و در هر هفته یک تا دو جلسه ۳۰ دقیقه‌ای آموزش خاص خود را دریافت نمود که خلاصه‌ی جلسات آموزش به روش داویس در جدول شماره۱ آمده است و گروه کنترل(سنتی) غیر از آموزش مرسوم مدرسه‌ای آموزش خاص دیگری دریافت نکرد. بعد از اتمام مداخلات گروه آزمایشی، پس‌آزمون روی هر دو گروه اجرا شد و داده‌های حاصل از پیش‌آزمون و پس‌آزمون با استفاده از spss نسخه ۱۹ و با آزمون کلموگروف–اسمیرنوف و آزمون t وابسته مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

جدول ۱ خلاصه‌ی جلسات آموزشی به روش داویس

جلسه	محتوای جلسات
جلسه اول	تمرینات تمرکز، پرت کردن حواس و دوباره تمرکز روی محرک مدنظر.
جلسه دوم	رهاسازی: بستن چشم و تصویرسازی بر خلاف آنچه در اطراف رخ می دهد.
جلسه سوم	تمرینات موقعیت‌یابی یا جهت یابی: با چشم بسته مکان اشیا را پیدا می‌کرد و تمرینات مشابه.
جلسه چهارم	تمرکز روی نقطه‌ای و تعادل روی یک پا و تمرینات مشابه
جلسه پنجم	جهت‌یابی: دانش‌آموز توپ‌های هم‌زمانی که به طرفش پرتاب می‌شد را یکی در یک دست و دیگری را در دست دیگر می‌گیرد.
جلسه ششم	تسلط بر حروف الفبا: به این صورت که دانش‌آموز حروف الفبا را با خمیر مدل سازی می‌ساخت، سپس حروف موردنظر را در متن‌های مختلف پیدا می‌کرد و دور آن خط کشید.
جلسه هفتم	تسلط بر نمادها: از دانش‌آموز خواسته می‌شد علائمی مانند علامت سؤال، دو نقطه، ویرگول و غیره را با خمیر بسازد و روی کاغذی که نام علامت موردنظر روی آن نوشته شده است، قرار دهد، سپس همین علائم را در متن‌های مختلف پیدا کرد.
جلسه هشتم	دانش‌آموز حروف یک کلمه را تشخیص داده و آن‌ها را بدون صداکشی می‌خواند، درصورت اشکال کلمه را پس از درمانگر تکرار می‌کرد. پس از این تمرین اگر دانش‌آموز کل کلمه را برانداز کرد و نمی‌توانست آن را درست بخواند، دوباره آن را نگاه و سپس هجی می‌کرد.
جلسه نهم	دانش‌آموز کاغذ را جهت آشکارکردن تک‌واژه‌ها و خطوط متن حرکت می‌داد. بعد از این تمرین کاغذ از سمت راست به چپ حذف می‌شد و فقط برای آشکار ساختن خط موردنظر سایر سطرها را با کاغذ می‌پوشاند.
جلسه دهم	در این جلسه هدف خواندن، درک و فهم متن خوانده شده بود. به این صورت که دانش‌آموز متنی را می‌خواند و معنی چند کلمه از او پرسیده می‌شد (مثلاً کاشف، قضاوت، ناهموار، غلظت) اگر معنی کلمه را نمی‌دانست معنی آن را از فرهنگ لغت پیدا می‌کرد (مثلاً از فرهنگ لغت معنی کاشف که آشکارکننده است را پیدا کند و هم‌خانواده‌های آن را نیز یاد بگیرد).

[Downloaded from shenakht.muk.ac.ir on 2026-11-07]
[DOR: 20.1001.1.25886657.1399.7.6.2.9]
[DOI: 10.52547/shenakht.7.6.43]

[Downloaded from shenakht.muk.ac.ir on 2026-11-07]

[DOR: 20.1001.1.25886657.1399.7.6.2.9]

[DOI: 10.52547/shenakht.7.6.43]

ابزار

چک لیست بررسی نشانگان نارساخوانی: برای شناسایی دانش‌آموزان نارساخوان از چک‌لیست بررسی نشانگان نارساخوانی ۲۷ گویه که توسط سلیمی‌تیموری (۱۳۸۶) با هدف شناسایی و تشخیص دانش‌آموزان مقطع ابتدایی که در معرض خطر ابتلا به ناتوانی و مشکلات خواندن هستند، استفاده شد. این پرسشنامه فرم معلم بوده که باید توسط معلم با توجه به شناختی که از دانش‌آموز دارد در پیش‌آزمون و پس‌آزمون تکمیل و ارزیابی شود. نمره‌گذاری پرسشنامه به صورت بلی و خیر است. جهت بررسی پایایی این چک‌لیست از آلفای کرونباخ استفاده شد و ضریب به دست آمده ۰/۸۲ بود که نشان می‌دهد چک لیست فوق ابزاری پایاست. روایی این چک لیست را ۵ متخصص شاغل در مراکز ناتوانی‌های یادگیری که در رابطه با شناسایی و درمان نارساخوان‌ها فعالیت داشتند تائید شد (میکاییلی و فراهانی، ۱۳۸۴). همچنین روایی محتوایی پرسشنامه توسط اساتید دانشگاه تربیت‌معلم تائید شده است و پایایی آن از طریق آلفای کرونباخ بالای ۷۰٪ ذکر شده است (سلیمی-تیموری، ۱۳۸۶).

یافته‌ها

مطالعه حاضر را ۱۰ نفر از دانش‌آموزان پسر نازساخوان پایه دوم دبستان در سال تحصیلی ۹۶-۹۵ تشکیل داده بودند. یافته‌های توصیفی شامل میانگین و انحراف معیار بهبود خواندن گروه داویس و سنتی، در مرحله پیش-آزمون، پس‌آزمون در جدول شماره ۲ آورده شده است.

جدول۲ آماره‌های توصیفی

بهبود خواندن	زمان	تعداد	میانگین	انحراف معیار
گروه آموزش به روش داویس	پیش‌آزمون	۵	۵/۴۸	۲/۶۰
	پس‌آزمون	۵	۱۳/۶۳	۱/۸۶
گروه سنتی	پیش‌آزمون	۵	۸/۱۵	۳/۲۳
	پس‌آزمون	۵	۱۰/۸۲	۳/۵

نتایج آماره‌های توصیفی نشان می‌دهد میانگین پس‌آزمون (۱۳/۶۳) و پیش‌آزمون (۵/۴۸) در گروه آموزش به روش داویس تفاوت قابل ملاحظه‌ای با هم دارد. در حالی که میانگین پس‌آزمون (۱۰/۸۲) و پیش‌آزمون (۸/۱۵) در گروه سنتی تفاوت قابل ملاحظه‌ای با هم ندارند. برای بررسی نرمال بودن مفروضه از آزمون کلموگروف–اسمیرنوف استفاده شد. نتایج این آزمون در جدول ۳ گزارش شده است.

جدول ۳ بررسی وضعیت نرمال بودن متغیر بهبود خواندن

بهبود خواندن	زمان	آماره	سطح معناداری
گروه سنتی	پیش‌آزمون	۰/۴۶۸	۰/۹۸۱
	پس‌آزمون	۰/۵۹۵	۰/۸۷۰
گروه آموزش به روش	پیش‌آزمون	۰/۵۱۹	۰/۹۵۱

داویس	پس‌آزمون	۰/۵۲۹	۰/۹۴۲

نتایج جدول شماره ۳ نشان می‌دهد که توزیع نمرات در دو گروه داویس و سنتی نرمال است. برای بررسی تأثیر آموزش به روش داویس و روش سنتی بر بهبود خواندن دانش‌آموزان نارساخوان پایه دوم دبستان، از آزمون t استفاده شد و نتایج در جدول شماره ۴ ارائه شده است.

جدول ٤ نتایج آزمون t وابسته برای دو گروه

	میانگین	انحراف معیار	آزمون تی	درجه آزادی	سطح معناداری
پیش‌آزمون-پس‌آزمون گروه داویس	۸/۱۵	۲/۷۲	۶/۶۹	۴	۰/۰۱
پیش‌آزمون-پس‌آزمون گروه آموزش سنتی	۲/۷۶	۰/۶۶	۹	۴	۰/۰۱

نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد که آموزش به روش داویس در سطح معناداری (p< ۰/۰۱) بر بهبود خواندن دانش-آموزان پایه دوم دبستان مؤثر است؛ بنابراین، نتایج حاکی از این است که آموزش به روش داویس موجب بهبود خواندن در دانش‌آموزان پسر نارساخوان پایه دوم دبستان شده است. نتایج جدول ۴ همچنین نشان می‌دهد که آموزش سنتی در سطح معناداری (p< ۰/۰۱) نیز بر بهبود خواندن دانش‌آموزان پایه دوم دبستان مؤثر است؛ بنابراین، نتایج حاکی از این است که آموزش سنتی نیز موجب بهبود خواندن در دانش‌آموزان نارساخوان پایه دوم دبستان شده است. همچنین مقایسه میانگین‌های اختلافی دو گروه، گواه بر این است که بین گروه آموزش به روش داویس (۸/۱۵) در مقایسه با گروه آموزش سنتی (۲/۶۷) تفاوت معناداری وجود دارد که با مقایسه میانگین نمرات دو گروه مشخص می‌شود که گروه آموزش به روش داویس در بهبود خواندن دانش-آموزان نارساخوان مؤثرتر بوده است.

بحث

هدف این پژوهش بررسی و مقایسه اثربخشی راهبرد آموزشی داویس و آموزش سنتی بر پیشرفت مهارت‌های خواندن و درک مطلب دانش‌آموزان نارساخوان بود. یافته‌های پژوهش حاصل از آزمون T وابسته نشان داد که آموزش داویس در افزایش مهارت خواندن دانش-آموزان نارساخوان پسر پایه‌ی دوم ابتدایی تأثیر قابل‌توجهی نسبت به آموزش سنتی دارد که این با یافته-های مختلفی همسو است. به عنوان مثال؛ نتایج پژوهش‌های کالاهان (۲۰۰۱)، مارشال، اسمیت و بورگر- اسمیت (۲۰۰۹)، امبروس و چانگ[8] (۲۰۱۱) حاکی از اثربخش بودن روش داویس در درمان نارساخوانی دانش‌آموزان است. واه (۲۰۱۰) مطالعه موردی از روش تصحیح نارساخوانی داویس را بر روی کودکی انجام داد. او گزارش داد که تسلط بر نشانه‌های داویس به او در معکوس کردن حروف کمک کرد و عادتش را از جهیدن در حین خواندن تغییر داد. لای‌وال[9] (۲۰۱۰) با استفاده از راهبردهای داویس جهت تصحیح

[8]- Ambrose & Chong,
[9]- Lay Wahl

[Downloaded from shenakht.muk.ac.ir on 2026-11-07]
[DOR: 20.1001.1.25886657.1399.7.6.2.9]
[DOI: 10.52547/shenakht.7.6.43]

نشانه‌های نارساخوانی نشان داد مشاوره موقعیت‌یابی داویس در اصلاح مشکلات ادراک دیداری و بهبود مهارت‌های خواندن و نوشتن و تسلط نمادین در بازشناسی و تصحیح وارونه سازی واژه‌ها به کودکان نارساخوان کمک می‌کند و همچنین نتایج پژوهش فیضی پور و اخوان تفتی (۱۳۸۴) بر روی ۴ دانش‌آموز پایه چهارم شهرستان ارومیه در مقایسه تطبیقی سطح اثربخشی روش داویس با شیوه‌های سنتی مرسوم به ویژه روش فرنالد دریافت که روش داویس در افزایش سطح مهارت خواندن و پیشرفت تحصیلی کودکان به مراتب تأثیر بیشتری نسبت به روش‌های سنتی دارد. نتایج پژوهش‌های شایان، اخوان‌تفتی و عشایری (۱۳۸۹)، نشان می‌دهد آموزش تصحیح نارساخوانی داویس باعث بهبود خواندن بزرگسالان می‌شود. نتایج پژوهش حیدری، شاه میوه اصفهانی، عابدی و بهرامی‌پور (۱۳۹۱) نشان می‌دهد که تمرین‌های داویس با تأکید بر جنبه‌های اساسی خواندن که شامل حرکت چشم در سطح واژه، دیدن واژه به صورت کل، شناسایی حروف مجزا به دنبال هم به صورت یکپارچه، موجب بهبودی دانش‌آموزان در خرده مقیاس‌های خواندن واژه‌ها و زنجیره واژه‌ها شده است. همچنین پژوهش‌های خدا مهری و همکاران (۱۳۹۵)، اعظمی و صادقی (۱۳۹۶)، ریاحی و تجربه کار (۱۳۹۶)، شیدایی و همکاران (۱۳۹۷)، مؤمنی و همکاران (۱۳۹۸)، اسکندری و همکاران (۱۳۹۸) شریفی و همکاران (۱۳۹۸) نشان می‌دهند که روش آموزش داویس بر بهبود خواندن دانش‌آموزان نارساخوان مؤثر بوده است که نتایج این پژوهش‌ها با یافته‌های پژوهش حاضر همسو است.

در کل روش داویس بر شناخت و خواندن کلمات به صورت کلی، حفظ توجه، جلوگیری از حواس‌پرتی و اغتشاش ادراک تأکید دارد و در بهتر خواندن دانش-آموزان نارساخوان مؤثر واقع شده است. این شیوه به دلیل به کارگیری قوه خلاقیت فراگیر، استفاده از راهبردهای تصویرسازی از جذابیت بالایی برخوردار است و با استفاده از این روش، یادگیری همراه با درک و فهم، جایگزین یادگیری مبتنی بر محفوظات می‌گردد. می‌توان نتیجه گرفت که روش داویس به درک این موضوع که نارساخوانی به علت آسیب یا ضایعه مغزی نیست، بلکه یک نارسایی ادراکی است کمک می‌کند. کودکان نارساخوان می‌توانند ادراک‌های حسی خود را به صورت ناخودآگاه تغییر دهند و این توانایی اغلب در رشد مهارت‌های تحصیلی مناسب، تأثیر زیادی دارد.

نتیجه‌گیری

با توجه به داده‌های به دست آمده می‌توان نتیجه گرفت که روش داویس با افزایش دامنه دقت و توجه، بهبود حافظه دیداری، کل‌نگری و درک مطلب، باعث پیشرفت در مهارت خواندن دانش‌آموزان شده است. از جمله محدودیت‌های پژوهش حاضر، اجرای آن روی دانش-آموزان پسر بوده و در تعمیم نتایج روی دانش‌آموزان دختر باید احتیاط کرد. پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی از حجم نمونه بزرگ‌تری استفاده شود.

سپاسگزاری

مقاله حاضر بخشی از پایان‌نامه دوره ارشد به شماره کد تصویب پایان‌نامه ۴۲۱۰۴۰۱ در دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه سمنان است. بدین‌وسیله از استاد راهنما و مشاور، ریاست آموزش و پرورش رشتخوار و مدیر مدرسه شهید هاشمی و معلمان پایه دوم این مدرسه

[Downloaded from shenakht.muk.ac.ir on 2026-11-07]
[DOR: 20.1001.1.25886657.1399.7.6.2.9]
[DOI: 10.52547/shenakht.7.6.43]

که ما را در انجام این پژوهش یاری نمودند، صمیمانه تشکر می‌نمایم.

References

Ahromi R, Shushtari M, Golshani Manzeh F, Kamarzin H. (2011). Effectiveness of teaching accuracy on the ability to read dyslexic female students in the third grade of elementary school in Isfahan. (In Persian)

Ambrose PP, Chong LS. (2011). Effects of Clay Modeling Program on The Reading Behavior of Children with dyslexia: A Malaysian Case Stady. The Asia- Pacific Education Research. 23(3), 999-993.

American Psychiatric Association. (2013). Diagnostic and statistical manualof mental disorders. Washington DC: American PsychiatricAssociation.

Azami E, Haj Sadeghi Z. (2017). Comparison of the effectiveness of neurofeedback and Davis treatment methods on dyslexic student reading performance. Zanko Journal of Medical Sciences, 18 (58), 1-14. (In Persian)

Bahari Qaregoz A, Seif Naraghi M. (2008). The effectiveness of Sinai training in reducing reading errors in dyslexic children. Journal of Psychology of Inadequacy, (16)، pp. 353-343.. (In Persian)

Bayat Mokhtari L, Yousefi AR, Zare H, Nejati V. (2018). The effect of direct electrical electrical stimulation of the brain on the skull and cognitive and cognitive training on improving the auditory function of dyslexic children's working memory. Journal of Exceptional Children, 17 (4), 37-48. (In Persian)

Callahan RT. (2002). A multidimensional approach to dyslexia: Does locus of control and self-esteem increase with a perceived increase in reading skills. Dissertation Abstracts International.

Carballal Marino M, Gago Ageitos A, Ares Alvarez J, Del Rio Garma M, Garcia Cendon C, Goicoechea Castano A, Pena Nieto J. (2018). En representación del Grupo de Trabajo de Psiquiatria Infantil de la Asociacion Galega de Pediatría de Atención Primaria (AGAPap). Prevalence of neurodevelopmental, behavioural and learning disorders in pediatric primary care. Anales de Pediatría (English Edition), in press, corrected proof, Available online 24 July 2018. 89(3), 153-161.

Davis KD. (2002). The gift of dyslexia. California: AbilityWorkshop Press.

Davis RD. (2006). Davis Dyslexia Association International. Positive aspects of dyslexia. Retrieved December 11, 2007 from http://www.dyslexia.com/qagift.htm.

Eskandari S, Kakabarai K, Hosseini SA, Amiri H. (2020). The effectiveness of Davis teaching on improving reading skills, planning and organizing students with learning disabilities. Empowerment of Exceptional Children, 10 (3), 45-54. (In Persian)

Faizipour H, Akhavan Tafti M. (2005). Investigating the Effect of Dissatisfaction Correction Method on Increasing Reading Skills. (In Persian)

Heydari T, Shah Miwe Esfahani A, Abedi A, Bahramipour M. (2012). Comparison of the effectiveness of Fernald's and Davis' method on reading performance of dyslexic students. (In Persian)

Khodamehri F, Masouleh SM, Khosrow Javed M, Fallahi M. (2015). The effectiveness of Davis's dyslexia correction method on the reading performance of male students with dyslexia. Quarterly Journal of Child Psychological Transformation - the period 2, Number 1. (In Persian)

Khoshroo M, Rezaei MA, Taleh Pasand S. (2016). Investigating the effect of phonological awareness and Davis on improving the reading of second grade dyslexic students, M.Sc. Thesis, Semnan University. (In Persian)

Lay Wahl L. (2010). The Davis Model of Dyslexia Intervention: lessons from one child school of educational studies, 18, 133-139.

Marshall A, Smith L, Borger-Smith S. (2009). Davis Program Average Reading Gains. RetrievedJune 26, 2010 from Dyslexia, the

[Downloaded from shenakht.muk.ac.ir on 2026-11-07]

[DOR: 20.1001.1.25886657.1399.7.6.2.9]

[DOI: 10.52547/shenakht.7.6.43]

Gift.URL: http://www.dyslexia.com/science/results.htm

Mikaili Manie F, Farahani MN. (2005). Investigating the phonological phonological processing model of reading in normal and dyslexic primary school students. Research in the field of exceptional children: the period 5, Number 4 (Sequence 18); Pp 379 – 416. (In Persian)

Mohammadzadeh A, Faramarzi S. (2019). The effectiveness of monogamous awareness training through play on the dyslexia of people with special learning disabilities. Linguistics, 11 (32), 7-26. (In Persian)

Momeni Shahraki F, Malekpour M, Abedi A, Faramarzi S. (2018). Comparison of the effectiveness of psychological neurological interventions and Davis method on reading performance of dyslexic first and second grade elementary school students. Journal of Psychological Neurology, 4 (12), 153-174. (In Persian)

Peters AT, Smith RA, Kassel MT, Hagan M, Maki P, Van Meter A, Briceno EM, Ryan KA, Weldon AL, Weisenbach SL, Starkman MN, Langenecker SA. (2018). A pilot investigation of differential neuroendocrine associations with fronto-limbic activation during semantically-cued list learning in mood disorders. Journal of Affective Disorders. 239(3), 180-191.

Salimi Teymouri B. (2008). Investigation of the effect of Delacato's neuromuscular therapy on the developmental dyslexia of female elementary school students in Boroujerd city in the academic year of 2006-2008. Master Thesis - Teacher Training University of Tehran, 2007. p 106. (In Persian)

Samhsiahkordi L, Alizadeh H, Kooshesh M. (2009). The effect of visual perception skills training on improving reading performance in dyslexic students. Cognitive Science News, 11, (2). Pp 63-72. (In Persian)

Sharifi A, Alizadeh H, Ghobari Bonab B, Farokhi NA. (2019). Comparison of the performance profile of children with dysfunction / attention deficit / hyperactivity disorder and children with special learning disabilities compared to normal children: with emphasis on the lack of correlation between the two disorders. Empowerment of Exceptional Children, 10 (1), 28-44. (In Persian)

Shayan N, Akhavan Tafti M, Ashayeri H. (2010). The effect of Davis repair method on improving adult dyslexia. (In Persian)

Sheydaie Firoozabadi T, Tajrobekar M, Tohidi A. (2018). The effect of Davis teaching method on reading skills and creativity of dyslexic students. Child Mental Health (2) 5,. 180 – 170**.** (In Persian)

Tajmir Riahi R, Tajrobekar M. (2017). Comparison of the effectiveness of Davis method by combining two methods of Davis and Sina on improving the reading performance of dyslexic female students. Journal of Disability Studies (Scientific-Research), 7, 91-91. (In Persian)

Teymouri L, Rezaei A, Mohammadzadeh A. (2020). Comparison of hope, motivation for academic achievement and academic self-concept in students with and without special learning disabilities. Learning Disabilities, 9 (2), 7-35. (In Persian)

Wah LL. (2010). The davis Model of dyslexia Intervention: Lessons from one child. Editorial Board.

[Downloaded from shenakht.muk.ac.ir on 2026-11-07]

[DOR: 20.1001.1.25886657.1399.7.6.2.9]

[DOI: 10.52547/shenakht.7.6.43]